MARIN GHERASIM (1937–2017)

Marin Gherasim (1937–2017)

(*Zusammenfassung*)*

Marin Gherasim war ein bekannter, in der Bukowina geborener Maler, Bildhauer, Essayst, Kunsthistoriker, Universitätsprofessor, Künstler und Intelektueller. Seine Bilder stellte er allein oder mit anderen Malern im Land und im Ausland aus. Er war mit zahlreichen Preisen ausgezeichnet, war Mitglied des Vereins der Bildenden Künstler aus Rumänien (1966) und der Gesellschaft für Rumänische Kultur und Literatur in der Bukowina (seit 1990). Es wurde ihm den Orden „Stern von Rumänien" zweimal verliehen: (2000, Ordensklasse: Offizier und 2008, Ordenklasse: Kommandeur).

Schlüsselwörter- und ausdrücke: Marin Gherasim, Bukowina, Maler, Bildhauer, Essayst, Historiker, Universitätsprofessor, Ausstellungen, Preise, Auszeichungen.

Motto: „În anii când la noi se distrugeau biserici, până în 1989, eu le construiam simbolic în picturile mele. Tema construcţiei şi deconstrucţiei, a reconstrucţiei, a devenit cu timpul tema centrală a picturii mele. În multe dintre imaginile mele recente coexistă emblema, efigia, arheul constructiv al Absidei şi agresiunea asupra ei. Geometria şi energia gestului alert, legea şi accidentul, aspiraţia spre permanent, spre durabil şi lucrarea timpului cu urmele ce le lasă în toate, raţionalitatea şi calmul edificării (lumea este bine zidită!), entropia universală (ca şi violenţele istoriei), sunt temele mele de meditaţie de multă vreme. Pictura este un gest de mărturisire". (M. Gherasim).

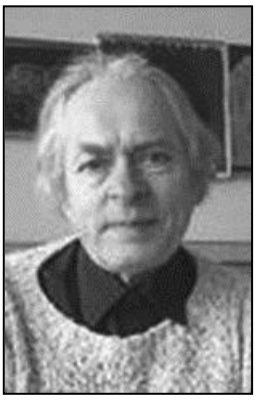
La începutul ultimei primăveri (27 martie 2017), la Bucureşti, a încetat din viaţă pictorul, sculptorul, eseistul, istoricul de artă şi profesorul universitar Marin Gherasim, artist şi intelectual de seamă al ţării şi al Bucovinei.

S-a născut la Rădăuţi, la 16 decembrie, 1937, în familia preotului cărturar Orest Gherasim (1908–1971), paroh la Biserica „Sf. Nicolae", considerată printre cele mai vechi din Moldova istorică. Unchiul său, Vasile Gherasim (1893–1933), a fost profesor de istoria filosofiei la Universitatea Cernăuţi, poet şi istoric literar. Fraţii Gherasim erau descendenţii unei lungi serii de generaţii de ţărani gospodari din Marginea, jud. Suceava.

* Traducere: Ştefăniţa-Mihaela Ungureanu.

Analele Bucovinei, **XXIV**, *2* (49), p. – , Rădăuţi – Bucureşti, 2017

BDD-A32796 © 2017 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:43 UTC)

Urmează cursurile secundare în localitatea natală (Şcoala Medie Nr.1, fostul Liceu „E. Hurmuzachi”, 1951–1954), unde are şansa de a beneficia de serviciile unui corp didactic de certă valoare intelectuală şi morală. A absolvit Institutul de Arte Plastice „N. Grigorescu” din Bucureşti (1962, clasa prof. Octavian Angheluţă), iar în perioada studiilor universitare a frecventat atelierul pictorului Catul Bogdan.

Asistent (1963–1983), apoi profesor (din 1990) la Universitatea de Arte din Bucureşti. Cercetător la Institutul de Istorie a Artelor al Academiei Române (1984–1990).

Are parte de un debut artistic remarcat şi apreciat (Bucureşti, 1963). Expoziţii personale de pictură în ţară (Bucureşti, Timişoara, Cluj-Napoca, Bacău, Bistriţa, Arad, Galaţi, Rădăuţi) şi în străinătate (Viena, Londra, Lisabona, New-York). Expoziţii de grup la Bucureşti, Praga, Stuttgart, Torino, Londra, Toulon, Veneţia, Roma, Haga, Salonic, Sczeczin, Cagnes-sur-Mer).

În anul 1981, la Bucureşti, împreună cu Horia Bernea, Florin Ciubotaru, Sorin Dumitrescu, Horea Mihai, Vasile Gorduz, Napolean Tiron, Bata Marianov, Doru Covrig, fondează „Gruparea 9+1”, alături de care va participa la manifestări specifice comune.

Participant la numeroase expoziţii tematice organizate în România şi în străinătate („Arta şi oraşul”, „Permanenţe ale artei româneşti”, „Expresionismul ca atitudine”, „Artă şi energie”. „Scrierea”, „Geometrie şi sensibilitate”, „Locul, fapta şi metafora”, „Vatra”, Filocalia”, Orient-Occident”, „Studiu”, „Arta românească contemporană”, „Starea crucii”, „Arta din Est”, „Bizanţ după Bizanţ”, „Sacrul în artă”, „Arta concretă”, „Secretul maeştrilor”). Ca sculptor, a realizat monumentul de for public „Timp”, din Constanţa (1972).

Premiul Uniunii Artiştilor Plastici (1977, 2002), Premiul „I. Andreescu” al Academiei Române (1986), premiul revistei „Arta” (1986), Marele premiu al Primăriei Capitalei la Salonul de Pictură şi Sculptură al municipiului Bucureşti (1995), Premiul pentru pictură la Salonul Municipal Bucureşti (2001), Marele premiu la Bienala Internaţională de Artă de la Arad (2007), Premiul „Caravaggio”

BDD-A32796 © 2017 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:43 UTC)

(Roma, 1981), Marele Premiu la Trienala de la Sofia (1988), Marele Premiu al Ministerului Culturii din Republica Moldova (1993 şi 2005), Premiul Uniunii Artiştilor Plastici din Republica Moldova (2010). Medalia de argint pentru pictură la salonul de la Grand Palais, Paris, 2006.

Însuşi artistul consideră că opera sa cuprinde ciclurile *Accente expresioniste* (1964–1967), *Tendinţe suprarealiste* (1967–1969), *Proteic* (1969–1970), *Urban* (1971–1973), *Drumul*, *Porţile*, *Absidele*, *Memoria absidei*, *Reconstrucţia absidei* (1973–2006). Creaţia sa în pictură este prezentată în lucrările: Mihai Ispir, *Album Marin Gherasim*, Bucureşti, Editura Meridiane, 1989; *Marin Gherasim*, Bucureşti, Editura Institutului Cultural Român, 2007 (album de autor) şi în cataloagele expoziţiilor la care a participat.

A scris şi tipărit cărţile: *A patra dimensiune*, Piteşti, 2006; *Marin Gherasim. Album de autor*, Bucureşti, 2007; *Marin Gherasim – Pictură*, Bacău, 2009; *Geometria magmei: jurnal de pictor*, Piteşti, 2012; *Marin Gherasim – Zidirea*, Bucureşti, 2013; *Grafica românească 2014 (Catalog)*, Bucureşti, 2014 (coautor).

Membru al Uniunii Artiştilor Plastici din România (din 1966; în ultima perioadă a vieţii sale, preşedinte de onoare) şi al Societăţii pentru Cultura şi Literatura Română în Bucovina (din 1990). Decorat cu Ordinul „Steaua României”, în grad de ofiţer (2000) şi în grad de mare comandor (2008).

Modest, fără ifose şi fără emfaza la care, poate, l-ar fi îndreptăţit opera, Marin Gherasim nu a uitat niciodată Bucovina, de care se simţea legat organic şi care i-a marcat toată existenţa. A ajutat pe cei tineri, a răspuns oricărei chemări a oamenilor acestor locuri, a promovat valorile acestui pământ, a împărtăşit durerea rapturilor sovietice din 1940 şi 1944.

Pe lângă opera sa artistică de mare valoare şi lucrările scrise, care dovedesc un destin de excepţie, o conştiinţă civică şi un spirit critic exemplare, Marin Gherasim ne lasă şi amintirea unui om cumsecade, cu o gândire profundă, binevoitor, cumpătat.

Dumnezeu să-l odihnească în lumea drepţilor!

Mircea Irimescu

BDD-A32796 © 2017 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:53:43 UTC)